

Інформаційна довідка
щодо проекту Закону України «Про внесення змін до статті 64
Бюджетного кодексу України щодо зарахування ПДФО з доходів у вигляді
заробітної плати військовослужбовців Збройних Сил України
та інших військових формувань до місцевих бюджетів
за місцезнаходженням пункту постійної дислокації»
*(реєстр. № 10065 від 18.09.2023 р.)**

I. Вступ

Метою законопроекту є зарахування 50 % податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) із доходів у вигляді заробітної плати військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань до місцевих бюджетів за місцем їх постійної дислокації.

У пояснювальній записці до проекту Закону України зазначається, що у певної кількості військових частин фактичне місцезнаходження не збігається із зареєстрованим, що впливає на надходження до місцевих бюджетів від ПДФО, зокрема військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань.

II. Основна частина

Виплати військовослужбовцям у період дії воєнного стану здійснюються згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2022 р. № 168 «Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану»¹ та Постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 р. № 704 «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб»². Таким чином, військовослужбовці, особи рядового та начальницького складу та поліцейські, на відміну від найманих працівників, отримують не заробітну плату, а грошове забезпечення. Крім того, військовослужбовці можуть отримувати додаткову винагороду та інші виплати. З огляду на викладене, є доцільним уточнити в законопроекті – ПДФО з яких доходів військовослужбовця пропонується направляти до місцевих бюджетів.

По-друге, запропонована законопроектом редакція абзацу другої частини другої статті 64 Бюджетного кодексу України оперує поняттям «пункт постійної дислокації». Відповідно до Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, затвердженого Наказом Центрального управління Служби Безпеки України від 23 грудня 2020 р. № 383, пункти постійної дислокації – це визначені відповідними наказами (директивами) військові містечка (фонди), призначені для забезпечення життєдіяльності військової частини (органу військового управління, з'єднання, військового корабля, військового навчального закладу, установи Збройних Сил України) у мирний час. Під фондами тут і далі

¹ Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2022 р. № 168. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2022-%D0%BF#Text>

² Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 р. № 704. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/704-2017-%D0%BF#Text>

розуміють казарменій фонд, житловий фонд, об'єкти соціально-культурного призначення, комунальні споруди та інженерні мережі, розташовані в межах військового містечка³. Аналіз законів та підзаконних актів свідчить, що інші визначення «пункту постійної дислокації» відсутні, а наявне визначення містить чітко визначену ознаку – у мирний час, що не підпадає під ситуацію, яка склалася в Україні сьогодні, та відповідно нівелює ідею законопроекту. Водночас варто наголосити, що інформація про пункти постійної дислокації відноситься до відомостей, що становлять державну таємницю.

Також слід відмітити, що відповідно до абзацу другого пункту 12 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10 грудня 2008 р. № 1153/2008⁴, під військовими частинами маються на увазі органи військового управління, з'єднання, військові частини, установи, організації, вищі військові навчальні заклади, військові навчальні підрозділи закладів вищої освіти, які утримуються на окремих штатах. Таким чином, коректним є використання поняття «військові частини».

По-третє, авторами законопроекту не наводиться в супровідних документах до законопроекту статистики або розрахунків впливу розташування (реєстрації) військової частини на надходження (недонадходження) доходів до місцевих бюджетів.

III. Висновки

Таким чином, мета, яку ставить ініціатор законопроекту, не може бути досягнута через порушення принципу правової визначеності, адже пункти постійної дислокації – це об'єкти, призначені для забезпечення життєдіяльності військових у мирний час. Більше того, ці відомості становлять державну таємницю, що унеможлиблює виявлення переліку таких пунктів для визначення місцевих бюджетів з метою перерахунку коштів.

Враховуючи вищезазначене, вважаємо прийняття законопроекту (реєстр. № 10065 від 18.09.2023 р.) недоцільним, а законопроект – таким, що не може бути реалізованим.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

** Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.*

³ Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю: Наказ Центрального управління Служби безпеки України від 23 грудня 2020 р. № 383, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2021 р. за № 52/35674. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0052-21#Text>

⁴ Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України: Указ Президента України від 10 грудня 2008 р. № 1153/2008. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153/2008#n17>